

Κι' ὁ Φασουλῆς σὲ τοῦτο τὸν καιρὸ
μὲ τοῦ Σωτῆρος βγαίνει τὸν σταυρό.

Τσιγγροῦ ἐπιστολή,
σημαντικὴ πολὺ.

Καὶ πρῶτον μὲν, διαβόντρον γυιοί, νὰ μάθῃτ' ἀπὸ 'μένα
τι ποτὲς ἐν ἤθελα νὰ 'βρίσκωμαι σὲ κόμμα
κι' ὅσοι σὲ κόμματα κολλοῦν τὰ ἔχουνε χαμένα
καὶ μένουν εἰς τὸ ὕστερο μὲ ἀνοιχτὸ τὸ στόμα.
Κι' οὔτε ποτέ, νὰ σᾶς χαρῶ, 'στὸν νοῦ μου θὰ τὸ βάλω
νὰ γίνω δοῦλος ἄματις 'στὸν ἓνα καὶ 'στὸν ἄλλο.

Γιὰ τοῦτο μέσα 'στὴ βουλή σὰν 'ψήφιζαν οἱ ἄλλοι,
ἐγὼ τοὺς ἔφευγα κρυφὰ χωρὶς νὰ τοὺς 'ρωτήσω,
ποῦ ἐν 'μποροῦσε κανεὸς νὰ νοιώσῃ τὸ κεφάλι
σὲ ποιοῦ λωλοῦ πολιτικὴ σκοπεύω νὰ κολλήσω.
Καὶ ὅλοι τος τὰ εἶχανε μαζί μου μέλι γάλα
κι' ἐγὼ 'γελοῦσα πάντα μου 'στὸ σβέρκο τος καββάλα.

Κι' ἂν ὁ Τρικούπης φίλο του κι' ὁ Θεωρῆς μὲ θέλῃ,
ἐγὼ ποτέ μου κανεὸς ἐν γίνομαι κοπέλι.
'Εκεῖνοι πρέπει ἀπ' ὀμπρὸς καὶ 'πίσω μου νὰ τρέχουν
κι' ὄχι ἐγὼ νὰ γίνωμαι σκουπίδι καὶ σκυλί τος,
ἐκεῖνοι τὴν ἀνάγκη μου ὀλημερὶς τὴν ἔχουν,
ἐνῶ ἐγὼ, τὸ ξέρετε, ἐν ἔχω τὴ 'δική τος.

'Εγὼ ἐν 'γύρεψα ποτὲ λεπτὸ ἀπὸ κανένα,
ἐνῶ αὐτοὶ πολὺ συχνὰ γυρεύουν ἀπὸ 'μένα.
'Εγὼ περῶ σὰν ἄρχοντας, σὰν Κροῖσσοι σὰν Πασσᾶς,
κι' ὅ,τι ζητήσουν τοῦ Τσιγγροῦ, αὐτὸς εὐθὺς τὸ δίνει
κι' ἂν, ὃ μὴ γένοιτο ποτέ, 'πεθάνω σὰν καὶ σᾶς,
ὃ,τι κι' ἂν ἔχω σήμερα 'δικό σας θ' ἀπομείνῃ.

'Εγὼ σὲ πόρταις 'Υπουργῶν ἐν ἔμαθα νὰ τρέχω,
ἐγὼ, μωρὲ διαβόντρον γυιοί, παιδιὰ, σκυλιὰ ἐν ἔχω.
'Εμένα μ' ἤκαμ' ὁ θεὸς γιὰ νὰ σᾶς ἐλεήσω,
ἐγὼ καὶ γρόσα ἤκαμα καὶ γραμματάκια ξέρω
καὶ ἂν γυρεύω ἄματις ἀκόμη νὰ πλουτίσω,
γιὰ τὴν πατρίδα τρώγομαι, γιὰ τούτην ὑποφέρω.

'Ἰντα καλὸ σᾶς ἤκαμαν οἱ ἄλλοι περιδρόμοι;
ἐνῶ ἐγὼ, διαβόντρον γυιοί, χωρὶς νὰ σᾶς 'ρωτήσω,
νοσοκομεῖα ἤκαμα καὶ φυλακαῖς ἀκόμη
καὶ σὲ λιγάκι θέατρο σκοπεύω νὰ σᾶς κτίσω.
Καὶ ἂν ἀκόμη ὁ θεὸς ἐν θελῇ νὰ 'πεθάνω,
ἐκεῖνος ξέρει μοναχὰ τί ἔχω νὰ σᾶς κάνω.

Με τῆς φιλανθρωπίας μου ὁ νοῦς σας θὰ φουντώσῃ
καὶ ἄγαλμα θὰ κάμετεν γιὰ τὸν Τσιγγρὸ μιά 'μέρα
καὶ τότε πρὸ καθέννας σας, κακόσορτοι, θὰ νοιώσῃ
ἴντα κουμάσι χάσατε καὶ τὶ χρυσὸ πατέρα.
Καὶ τῶν μαλλιώ σας σὰν λωλοὶ τῆς τριχῆς θὰ τραβᾶτε
καὶ τὸ ξερὸ σας καύκαλο 'στὸν τοῖχο θὰ κτυπᾶτε.

'Εγὼ κυρίους σ' ὄλο μον τὸ εἶναι σᾶς ἀφίνω,
ἐγὼ καὶ μπάλους τακτικά καὶ σουαρέδες 'δίνω
καὶ θυσιάζομαι γιὰ σᾶς κί' οὐδὲ λυποῦμαι γρόσα
καὶ τρώτεν τοὺς σουπέδες μου, ὅπου κοστίζουν τόσα.
Καὶ ὄλοι σας χορταίνετεν εἰς τὴ 'δική μου ράχη
καὶ βλέπετεν τὰ πλούτη μου, ὅπου κανεῖς ἐν τάχει.

Καὶ ὕστερι ἀπ' ὄλ' αὐτά, διαόλου περιδρόμοι,
ἐν ἔρχεται κανέννας σας νὰ μοῦ ζητήσῃ γνώμη
πῶς τῶρι θὰ βολέψωμε τὰ οικονομικά μας,
χωρὶς νὰ δώσωμε λεπτὸ ἀπὸ τὸν κουμπαρά μας.
Κανέννας σας ἐν ἔρχεται νὰ μάθῃ ἴνι τρόπῳ
θὰ τὰ βολέψωμε κί' αὐτὰ χωρὶς κανένα κόπο.

Ἐν μὲ ψηφᾶτε, φαίνεται, διαβόντρον μου κουλούκια
καὶ τρέχετεν ἐδῶ κί' ἐκεῖ σὲ μερικά κουτούκια,
ὅπου ἐν ξέρουν δηὸ καὶ δηὸ καλὰ νὰ λογαριάσουν
καὶ δηὸ γαδάρων ἄχυρα ἐν ξέρουν νὰ μοιράσουν.
Καὶ χάσκετεν ὅλημερίς καὶ κάνετεν καυγᾶ
καὶ θέτεν μὲ τῆς ἀπανταῖς νὰ βάψετεν αὐγά.

Φουρτοῦνα 'στὰ μπιτζάκια σας!.. νὰ κλαῖν ποῦ σᾶς γνο
μὲ λόγια καὶ γραψίματα τὸ νοῦ σας πιπιλίζουν [ρίζουν].
οἱ Καλλιγάδες ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε οἱ Σουτσοι,
ἀλλὰ μισαλό, κακόσορτοι, ἐν ἔχετεν κουκουῦτοι.
Κί' ἀκόμη ἐν ἐμάθετεν πῶς ὄποιος ἔχει γρόσα,
ἐκεῖνος, διαολόλωλοι, τὰ ἔχει τετρακόσα.

Φουρτοῦνα 'στὰ μπιτζάκια σας!.. μὴ πᾶτεν στὰ χαμένα,
ἀφῆτεν τοὺς τοὺς παλαβούς κί' ἐλάστεν σ' ἐμένα
κί' ἐγὼ τὰ οικονομικά εὐθὺς θὰ τὰ βολέψω,
χωρὶς τὸν ψῆφο κανενὸς ἢ γρόσι νὰ γυρέψω.
'Ἄς τὸ σκεφθῇ αὐτὸ καλὰ ὁ κάθε πατριώτης
καὶ σᾶς φιλῶ 'στὸ κούτελο... Τσιγγρὸς, ὁ πρῶτος Χιώτης.

Μὰ ὄλ' αὐτὰ τὰ ἤγραφα ἀπὸ θυμὸ μεγάλο,
γιατὶ ὁ σιρΧαρίλαος γιὰ νὰ μὲ πεισματώσῃ
ἐν καταδέχτηκε νάλθῃ καὶ 'στὸ 'δικό μου μπάλο,
μὰ ἔννοια του καὶ ἀκριβὰ πολὺ θὰ τὸ πλερώσῃ.
Μοῦ ἤκαμε ὁ ἀμγαλος αὐτὴ τὴν προσβολή,
γιατὶ ἐν τὸν ἐψηφίσα κί' ἐγὼ μὲς 'στὴ βουλή.

Κί' αὐτὸς θαρρῶ τὸν κάμποσο γυρεύει νὰ μοῦ κάμῃ,
μὰ θὰ τοῦ δείξω τοῦ λωλοῦ πῶς νοῦ ἐν ἔχει δρόμι,
πῶς ξέρουν τὴν εὐγένεια κί' οἱ Χιώταις σὰν 'Εγγλέζοι
καὶ πῶς κανεῖς τὸ μπιομπὸ μὲ τὸν Τσιγγρὸ ἐν παίζει.
Ἐν καταδέχτηκε νάλθῃ καὶ 'στὸ 'δικό μου σπῆτι,
μὰ 'γὼ μαριόλος ἐν μιλῶ κί' ἄς μοῦ βαστᾶ τὴ μύτη.

Καὶ ὀλίγαις ποικιλίαις,
μ' ἄλλοις λόγους ἀγγελίαις.

Μὰ τί 'Ημεροδεῖκται εἰς τοῦ Κωνσταντινίδη!..
γιὰ καθενὸς γραφεῖο μοναδικὸ στολίδι,
μικροὶ τε καὶ μεγάλοι, παντοδαπῶν σχημάτων,
ποικίλων δὲ πρὸς τούτοις καὶ ζωηρῶν χρωμάτων,
μὲ τοῦ εἰκοσιένα ἱστορικὰς εἰκόνας,
μὲ τόσους πολεμάρχους καὶ τόσας 'Αμαζόνας.
Μὰ τί 'Ημεροδεῖκται!... ἀξίζουν ὅ,τι πῆτε
καὶ ἀγοράστε ὄλοι γιὰ νὰ βεβαιωθῆτε.

'Ημερολόγιον Πανᾶ, ποῦ εἶναι γιὰ τὴν τσέπη
καὶ ὅ,τι θέλει ὁ καθεὶς τάνοιγει καὶ τὸ βλέπει,
ἐγκόλπιον πολύτιμον εἰς ὄλας καὶ εἰς ὄλους,
ἀλλὰ πολυτιμότερον εἰς τοὺς πολυασχόλους.

Εἰς τοῦ Μιχαλοπούλου τὸ βιβλιοπωλεῖον
'Ημεροδεῖκτας νέους ἱστορικοὺς θὰ 'βρῆτε,
καθὼς καὶ ἄλλο ἓνα πολύτιμον βιβλίον,
'Υγιεινῆς Στοιχειᾶ καὶ μὴν ἀργοπορῆτε.

'Ο κύριος Κορομηλᾶς δραματικὸς βαρβάτος,
τὴν γλαφυρὰν Κ λ ι τ ὺ α ν του ἐξέδωσεν ἐσχάτως,
ἐν ἣ Κανδαύλην τὸν μωρὸν δολοφονεῖ ὁ Γύγης
μετὰ ἰάμβων λαξευτῶν καὶ τέχνης οὐκ ὀλίγης.

Σ κ ὀ κ ο υ 'Η μ ε ρ ο λ ὀ γ ι ο ν μὲ πράγματα πολλὰ,
μὲ μοῦτρα μὲ ποιήματα καὶ χίλια δηὸ καλὰ,
τρελλὸν κί' ἐν μέρει σοβαρὸν, ποικίλον τε κί' εὐῶδες
καί, ὅπερ σπουδαιότερον γιὰ τοὺς Ρωμηοὺς, ὀγκῶδες.
Μὰ εἶναι τρέλλα, βρὲ παιδιὰ καὶ πρᾶγμα ποῦ σαλεύει
καί, ὡς φασὶν οἱ ἄνθρωποι, τὸν μουστερῆ γυρεύει.

'Αγγέλλομεν μετὰ χαρᾶς πρὸς γνῶσιν τῶν κυρίων
πῶς γίνεται Εἰ δ ἦ σ ε α ν μ ε γ ἄ λ ο ν Π ρ α κ τ ο ρ ε ῖ ο ν.
σᾶς λέγω δὲ ἡ συνδρομὴ καθ' ἄπαντα τὸν χρόνον
πῶς δώδεκα ψωροδραχμαῖς θὰ σᾶς κοστίζῃ μόνον.

Τοῦ 'Ρωμηοῦ μας τὸ γραφεῖο — μέσα 'στὸ τυπογραφεῖο
τοῦ Σταυριανοῦ κατέβη — κί' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
μὲ τῆς βρώμας τῶν Χαυτεῖων — μ' ἓνα κάποιο φαρμακεῖον,

Καφενέ τῶν «Ἐὸ Φρονούντων» — νύκτα 'μέρα συζητοῦνται,
μὲ μπακάληδες καμπόσους, — πατζατζῆδες ἄλλους τόσους
μ' οὐρητήρια, σαντούρια — καὶ μιά μάνδρα μὲ γαιδοῦρια.